

ТАНУН ҺАМЫ ҮЧҮНДҮР

Бу жазыны чохдан јазмаг истәсәм дә јазә билмирдим. Даһа доғ-
рису, әлим гәләмә јатмырды. Республика тәһсил назири Мисир
Мәрдановун бу күнләрдә вердији әмр һәммин мәгаләнин јазылма-
сыны сүр'әтләндирди. Назирин әмриндә дејилир: "Республиканын
бүтүн үмүмтәһсил мәктәбләриндә мәктәб фонду, китаб, журнал, гә-
зет сатышы, концерт вә театр тамашалары, һабелә мүхтәлиф тәд-
бирләр кечирилмәси үчүн шакирд вә валидејиләрдән мәчбури пул
јығылмасы гәти гадаған едилсин".

Гәләм әһли, јазы-позу адамы олдуғум үчүн бу әмрин бир нөв мә-
нә дә дәхли вардыр. Лакин хошбәхтликдән гәзет редактору олдуғум
вахтларда, елә инди дә китаб нәшри илә мәшғул олдуғумдан истәһ-
сал етдијим мәһсуллары әксәр мәктәбләрә, мүәллим достларыма,
еләчә дә мүхтәлиф пешә саһибләринә тәмәннасыз вермишәм (һәм-
чинин мүхтәлиф илләрдә Мисир мүәллимин өзүнә дә бир нечә ки-
табымы бағышламышам). Бахмајараг ки, елә һәммин мәктәбләрдә не-
чә адда гәзет вә журналә мәчбури абунә јазылыб, мүхтәлиф адда,
мәзмунда китаблар сатылыб.

Бу сәтирләри гәләмә аланда мәрһум журналист достум, јахын
гоһумум Мүһачир Гурбановун бир заманлар мәнә нәгл етдији бир
әһвалаты хатырладым. Рәһмәтлик мәнә дејәрди ки, сәнә нә вар ки,
пајтахтда ишләјирсән, нә јазырсан јаз, нә чап едирсән елә, дејәнин
јох, сөјәнин јох, вәј биз кәнд журналистләринин һалына. Мәдәниј-
јәти зорла кәндә кәтирирәм, бу шишпапаглылар (о, шишпапаглы
дејәндә моллалары нәзәрдә тутурду) һәрәси әлинә бир чомаг, паја
көтүрүб ону кәнддән говурлар. Һүнәрин вар кәл бу мүһитдә чох јох,
бир ил јаша вә ишлә. Онда бахарам һалына!

Вахт кәлди, бир күн Бақыдан јыр-јығыш едиб, дәдә-баба очағы-
ма кәлдим, республикамызын Чәнуб рекиону үзрә хүсуси мүхбир
ишләдим. Мүһачирин дедији дүз чыхды, бир ил нәдир, о мүһитдә
анчаг алты ај ишләјә билдим.

Мәгсәдим әлбәттә, о вахт көрдүкләримин, апардығым мүшаһидә-
ләри гәләмә алмаг дејил, һеч охучуларын да нәзәр-дигтәтини бу мә-
сәләләрә јөнәлтмәк истәмирәм. Демәк истәдијим одур ки, мән дә
әдәбијјат вә инчәсәнәт, маариф вә мәдәнијјәт адамыјам, тәһсилә,
кәнчләримизин мә'нәви тәрбијәсинә, балаларымызын дәјигли вә-
тәндаш, камил инсан кими јетишмәсинә мә'сулијјәт дашыјан, чаваб-

деш олан минләрден, миллонлардан биријәм. Јә'ни јахамы кәнара чәкиб "мәнә нә?" демирәм. Әслиндә голларымы чырмалајыб мејдана кирмәк, бу ағыр ишин гулпундан јапышмаг, чәтин, узаг јолун јолчусу, бәләдчиси олмаг истәјирәм.

Дедијим кими, узун илләр журналистика саһәсиндә чалышмышам, әдәби ишчи дә ишләмишәм, гәзет редактору да олмушам, бу күн исә "мүстәгили Сумгајыт" нәшријјатынын директорујам. "Директор" ады уча сәсләндијиндән охучулар елә биләрләр ки, доғрудан да мәним бөјүк бир вәзифәм вар. Әслиндә бу вәзифәнин олмағы илә олмамасы арасында елә бир фәрг јохдур. Бир идарәнин ки, үч ишчиси ола вә о үч нәфәр ишчи дә бир ил әмәк һагты алмаја, онда сиз галан мүстәгил гәзет редаксияларынын вә нәшријјатларын буна бәнзәр вәзијјәтини тәсәввүр едә биләрсиз.

Өтән илләрдә гәләмә алдығым бир јазыда Азәрбајчанымызы ики-үч тәкәри бошалмыш ири автобуса бәнзәтмишәм. Ајдын мәсәләдир, ики-үч тәкәр бошаланда сүрүчү чәтинликлә дә олса автобусу идарә едир. Бу күн исә автобусун бүтүн тәкәрләри бошалыб, даһа сүрүчү ону јериндән тәрпәдә билмир.

Бошалан тәкчә тәкәрләр дејил ахы, артыг автобусун мотору төкүлүб, јаначағы да јохдур. Јухарыда отуран кимсә исә һәммин автобус сүрүчүсүнә әмр едир ки, машыны ишә сал, рејсә чых. Сүрүчү дә ки, тагәтдән дүшүб, табағы бош, чиби бош. Сиз дејин, белә һалда сүрүчү автобусу идарә едә биләрми? Күнаһ кимдәдир, сүрүчүдә, автобусда, јохса?!

Бах, буну билмирәм, билсәм дә демирәм, ону сиз охучуларын ихтијарына верирәм.

Халгымызын көзәл бир мәсәли вар: торпаг бәрк оlanda өкүзләр күнаһы бир-бириндә көрәр. Бәли, бу күн торпаг бәркдән дә бәркдир, өкүзләр дә әввәлки өкүз дејил, ачлыг онлары үзүб, тамам һејдән, тагәтдән салыб. Өкүзләри идарә едән шәхс дә һәмчинин, онун голларында әввәлки күч-гүввәтдән әсәр-әләмәт галмајыб. Бәс бурда кимдир мүгәссир: торпаг, өкүз, котан, јохса котаны идарә едән күчсүз, тагәтсиз котанчы?!

Һәр һалда күнаһкар вар вә о күнаһкары ахтарыб тапмаг лазымдыр.

Мисир Мәрданову чохдан таныјырам. Арамызда һөрмәт-иззәт, салам-калам вар. Шүкүр Аллаһа, вәзијјәти дә, вәзифәси дә јахшыдыр. Инсафән, өзү дә һөрмәт вә мәнәббәтә лајиг зијалыларымыздандыр. Танры шан-шәрәфини даһа уча етсин, башы көјләрә дөјсин. Анчаг тохун ачдан хәбәри олмадығы кими, дејәсән онун да биз

јазыг, пулсуз, имкансыз гәләм саһибләриндән - шаир, насир вә журналистләрдән хәбәри јохдур.

"Малы итәнин имканы да итәр" - дејирләр. Мән дә иманымы итирмәк истәмирәм. Ола билсин онун ачыначаглы вәзијјәтимиздән хәбәри јохдур. Адамын чох шејдән хәбәри олмаја биләр. Мәсәлән, адам вар алверин, алгы-сатгынын нә олдуғуну билмир, әлинә зәнбил алыб дүкан-базара кетмир. Адам да вар тәкчә аиләсинә дејил, өзүнә пал-палтар нәдир, һеч бир чүт чораб да ала билмир.

Ејнилә киноја, театра, музејә, китабханаја илләрлә кетмәјәнләр дә вар. Ким һансы саһәдән, һансы идарәдән нә гәдәр узаг олур-олсун, јолу, тәлеји мәктәбдән дүшмәјән адам чәтин тапылар. Демәли, мәктәб һәр биримизин доғма, ән чох үнсијјәтдә олдуғу јердир. Јә'ни һәр кәс онун чөлүнә, ичинә бәләддир, орада нәләр баш вердијиндән хәбәрдардыр. Интәһасы биринин чох, дикәринин нисбәтән аз мә'луматы ола биләр. Гытлығын, касыбчылығын, пис күн-күзәранынын гапы-бачаларымызы бәрк дөјдүјү бу сон илләрдә мәктәбләрдә нәләр баш вермәјиб? Јалан олмасын, әсл алверханаја дөнүб! Алвер, алгы-сатгы артдыгча, елм, маариф, тәһсил илбәил јох, ајбаај, күнбәкүн ашағы дүшүр. Мәктәбләрдә даһа нәләр үчүн, кимләрчүн пул топланылмыр, нөвбәнөв һәдијјәләр алынмыр?!

Чох истәрдим ки, Мисир мүәллим илк нөвбәдә тәһсил шә'бәләринә, мәктәбләрә кениш јол тапан алверин гаршысыны алсын, онлара узанан чиркин, әлиәјри әлләрин көкүнү кәссин!

Мәктәб, маариф, тәһсил... дејәндә илк нөвбәдә кениш бир аудиторија, сонра да сәвијјә, јүксәк әхлаг вә низам-интизам јада дүшүр. Кәлин е'тираф едәк ки, бу күн бизим тәһсил системимиздә бу кејфијјәтләр јохдур.

Һеч шүбһәсиз, бизим һамымыз орта мәктәбдән сонра кениш һәјата ајаг ачыб, али тәһсил газанмышыг. Мисир мүәллим өзү дә е'тираф едәр ки, әввәлки тәһсил ситеми илә мүасир тәһсилимиз арасында чох бөјүк фәрг вар. Ән әввәл орта тәһсилин кејфијјәти хејли ашағы дүшүб. Инди аз гала бешинчи, алтынчы синифләрдән јоллар һачаланыр, јә'ни һуманитар саһә үзрә кетмәк истәјәнләр дәгиг фәнләри охумур, анчаг мүсбәт гијмәт алмаг наминә дәрсә кедир, дәгиг елмләр јолуну сечән шакирдләр исә һуманитар фәнләрә диггәт јетирирмирләр. Беләликлә, ибтидаи тәһсилдән сонра шакирдләрлә онларын валидејнләри арасында икитәрәfli сахта бир јарыш јараныр. Бу рәгабәтин, "јарышын" зијаныны исә һеч шүбһәсиз, тәһсилимиз, маарифимиз, бүтөвлүкдә исә халгымыз, Азәрбајчанымыз чәкир.

Бизим илләрин орта тәһсиллиләри исә фәнләр арасында һеч бир өкәј-доғмалыг гојмадан бүтүн дәрсләри, онлары тәдрис едән мүәллимләри ејни мәһәббәтлә охумуш, өјрәнмиш вә севмишләр. Бу күнүн тәһсил очаглары - истәрсә мәктәбләр, истәрсә дә техникум вә институтлар, биртәрәфли инкишаф едирләр; елмин, техниканын анчаг чүзи бир саһәсинә јијәләнир, галан саһәләр исә тамам унудулур. Нәтичәдә күтлүк, савадсызлыг һөкм сүрүр, бачарыгсыз, габилијјәтсиз, истә'дадсызлар исә јүксәк вәзифәләрә јијәләнирләр. Бурада бачарыг вә габилијјәти нәзәрә алмадан ајры-ајры тајфаларын, имканлы нәсилләрин вә онларын өвләдларынын һекемонлуғу истисна олунмур. Әлбәттә, бу јол бизи анчаг учурума апара биләр, елә апарыр да. Вә белә кетсә инкишафымызын габағына чох бөјүк шлагбаум гојулачаг. Һәрчәнд о шлагбаум да артыг көрүнмәкдәдир.

Сон илләр мәктәбләрдә чох гәрибә бир дәб дүшүб. Бу дәбин баш "мәшгчиләри", "дирижорлары" өз ихтисасларыны јахшы билән мүәллимләрдирсә, ојунчулары имканлы вә имкансыз мүәллимләрдир. Мүәллимләр дәрсләри башдансовду верир, 45 дәгигә әрзиндә өзләрини јормур, бир нөв "иштирахәт" едир, бүтүн күч вә габилијјәтләрини сонракы "дәрсләр" - ев мәшғәләләри үчүн сахлајырлар. Инди демәк олар ки, бүтүн имканлы валидејнләр нәинки орта тәһсиллин сон ики-үч или үчүн, һәтта биринчи, икинчи синифдән балалары үчүн мүәллим тутурлар. Белә һалларда мәктәб тәһсили илә ев тәһсили арасында чох чидди рәгабәт кедир вә бу јарышда әлбәттә ки, ев тәһсили үстүнлүк газаныр. Бәс нечә, ахы, "ев мүәллимләри" јахшы јашајырлар?!

Орта сәвијјәдә јашајан валидејнләр исә анчаг онунчу, он биринчи синифләрдә өвләдларына пуллу мүәллим тутурлар. Ашағы сәвијјәдә јашајанлар әлбәттә, бу тәһсилдән тамам кәнарда галырлар. Узун илләрин тәчрүбәси көстәрир ки, ән сәвијјәли ушаглар бу имкансыз аилләрдән чыхыр. Демәли, өлкәнин инкишафы, елмин тәрәптиси, елә халгын да тәлеји бу касыб аилләрдән асылдыр. Лакин имкансызлыг, нечә дејәрләр, онларын истә'дадларыны бешиклә боғур вә беләликлә һаымызын "көмәји" илә өлкәмизин кәләчәк инкишафына чох бөјүк зијан вурмуш олуруг. Чох истәрдим ки, бир назир, алим кими бу мәсәләләр М. Мәрданову даһа чох нараһат етсин.

Мәрһум халг јазычымыз, академик Мирзә Ибраһимов бир чыхышында дејиб ки, буғда зәмисини көрмәјән, сүнбүлүн нечә дән бағладығыны билмәјән ушаглардан кәләчәјин даһи шәхсијјәтләри - јазычысы, рәссамы, алими чыхмаз.

Шүбһә етмирәм ки, Мисир мүәллим буну көрүб. Мән дә көр-мүшәм. Дәрз бағламышам, вәл минмишәм, башаг бағламышам. Вә бунлар һаысы мәним ушаглыг јаддашыма јазылыб. Касыб, савадсыз бир аилләдән парвазланыб Сумгајытда өзүмүзә јурд-јува гурмушуг. Алты гардаш бу шәһәрдә али тәһсил газамыш, мүхтәлиф пешәләрә јијәләнмишик. Аллаһ-тәала дөрдүмүзә гәләм бәхш етмиш, Азәрбајчан Јазычылар Бирлијинин үзвүјүк. Буну кәлиши көзәл сөз кими демирәм, демәк истәдијим одур ки, јә'ни әллинчи, алтмышынчы, јетмишинчи илләрдә республикамызда бу чүр аилләләр јүзләрлә, минләрлә олуб.

Буну да чәсарәтлә дејирәм... бундан сонра республикамызын рајон вә кәндләриндән Бақыја, Сумгајыта, еләчә дә харичи өлкәләрә даһа бу чүр ахын олмаз. Ким, һансы вәсаитлә кәләр? Лап тутаг кәлди, имтаһан верди, ән јүксәк балла института гәбул олунду, нечә охујачаг, нә јејәчәк, һарада вә нечә јашајачаг?!

Онда республикамыз индикиндән дә он дәфә пис, бир груп адама, узағбашы бир нечә тајфаја, нәслә мәхсус олачаг; касыб оғлу, фәһлә-кәндли баласы (һеч инди фәһлә, кәндли вар ки, кәнддә, кәсәкдә? Һаы ишсиз-күчсүз дејил бә?!), алим, шаир, назир ола билмәз!

Нә бөјүк фәләкәт, дәһшәтли фачиә, Пәрвәрдикара! Онда һачанса, нә вахтса бизи бәјәнмәјән, истәмәјән бир бәј вә ханын, голчомаг вә мүлкәдарын дедији бир мәсәл өзүнү там доғрулдар: "Атасындан артыг олан гатыр олар".

Демәли, касыб оғлу, фәһлә оғлу атасыны өтүб кечмәмәлидир, о да атасы кими имкансыз, касыб, фәһлә олмалыдыр, еләми?!

Сиз дејин, белә бир һагсызлыгла разылашмаг олармы?! Ахы, ким јазыб белә бир чиј, лүзумсуз "ғануну", ким вериб бу "фәрманы"?!

Мән мәктәбләримиздә мүәллимләрин ад күнләрини, бајрамларыны тәбрик етмәк, синиф отаглары үчүн јүз чүр хырдават алмадан өтрү пул топламаданса, бу пулун концерт, театр, кино, музеј, мүхтәлиф кәзинтиләр үчүн топланмасынын тәрәфдарыјам. Әлбәттә, јахшы олар ки, бунларын һеч бири олмасын вә гәзетләрдә тәһсил назиринин бу барәдә јени әмри верилсин. Әмр едилсин ки, бу күндән е'тибарән тәһсил назирлији мәктәбләрин тә'мирини, синиф отагларынын һәр чүр аваданлыгларла тә'мин едилмәсини, пајыз, гыш мөвсүмүндә синифләрин гыздырылмасыны өз бојнуна көтүрүр. Ејни заманда бүтүн шакирдләр дәрсликләрлә тә'мин олуначаг, имкансыз аилләләрин ушагларына күндә бир дәфә пулсуз јемәк вериләчәкдир.

Тәһсил назириндән даһа бир әмр истәјәрдим. Арзу едәрдим ки, бир әмрлә республикамызың тәкчә шәһәр вә рајонларында јох, аз гала ири гәсәбә, кәндләриндә фәалијјәт көстәрән бүтүн өзәл ким-назија, коллеч, техникум, институт вә университетләр ләғв олунсун. Она көрә ки, онсуз да һәр ил Дөвләт али мәктәбләрини јүзләрлә, минләрлә савадсыз, дипломлу мүтәхәссис битирир. Мәкәр онлар азлыг едир ки, тәзәдән өзәл мәктәбләрдә бир јандан савадсыз һәким, мүәллим, һүтугшүнас, мүһәндис “истеһсал” етсин?! Ахы, бу күн Дөвләт институтларыны фәргләнмә дипломлары илә битирәнләр белә ишә тә’мин олунмурлар вә онлар һагтында һеч бир дөвләт идарәси, дөвләт адамы нараһат олмур. Һалбуки онлара тә’јинат верилмәли, ишлә тә’мин олунмалыдырлар. Көрәсән өзәл али мәктәбләр кимләрә хидмәт едир вә онлар кимләр үчүн әлверишлидир?!

Буну да тәһсил назиримиз дејир: дејир ки, Америка кими инкишаф етмиш бир өлкәдә һәр он једди, он сәккиз нәфәр шакирдә бир мүәллим дүшүр. Биздә исә алты-једди нәфәрә бир мүәллим дүшүр.

Чох јанлыш мүгајисәдир! Јахшы, лап тутаг ки, беләдир, онда елә исә өзәл али мәктәбләрин “истеһсал” етдији мүәллимләр нә үчүндүр, сахта дипломлу мүәллимләр мәктәбләрә нечә долушублар? Әкәр бу ганунсузлуғлара гаршы тәһсил назирлији мүбаризә апармырса, бәс ким апармалыдыр?

Ајдын мәсәләдир, сахта дипломлу мүәллимин билији дә, шакирди дә сахта олар!

Бу сөзләрин дә мүәллифи тәһсил назирдир. О, телевизија илә чыхышында гејд етди ки, орта мәктәбләрдә дә имтаһанлар тест үсулу илә көтүрүләчәкдир.

Маарифдән, тәһсилдән аз-чох башы чыхан бир адам кими мән бунун әлејһинәјәм. Әсл һәгигәтдә һеч али мәктәбләрә гәбулун тест үсулу илә кечирилмәсинин дә тәрәфдары дејиләм. Лакин бу “гатар”, нечә дәјәрләр, артыг јолдадыр вә онун тәзәдән гәјтарылмасыны истәмәздим.

Ејни заманда кәлин е’тираф едәк ки, рус тәһсили системи ән әлверишли, ән мүасир, һәм дә ән күчлү, прогрессив мәктәбдир. Нә гәдәр о мәктәби дансаг, демәли, бир о гәдәр удузуруг, кери дүшүрүк. Мүәллимлә шакирд диз-дизә, көз-көзә отурмурса, ону јахшы-јахшы “әләкдән” кечирмирсә, бу јохламанын, бу имтаһанын һеч кимә, һеч нәјә хејри јохдур. Үмумијјәтлә, тәһсил назирлијинин апардығы ислаһатлар хејрсиз ислаһатлардыр, анчаг експериментдир.

Мән гырх илдир ки, Сумгајытдајам. Бүтүн тәлејими бу шәһәрлә, онун инкишафы илә бағламышам. Әкәр белә демәк мүмкүнсә, бир

икидин өмрүнә бәрабәр олан гырх илин отуз илини гәләмимлә хидмәт етмишәм, әлли јашыны гејд едәчәк шәһәримизин тарихи салнамәсинин мүәјјән сәһифәләрини јазмышам. О илләр шәһәримизин күчә вә мејданларында, парк вә хијабанларында чохла ағач өкмишик. Бу күн о ағачларын бөјүк һиссәси гурумушдур, лакин гурумајаны да вар. Демәк истәјирәм ки, јә’ни мән дә бу шәһәрин голлубудағлы ағачларындан биријәм вә мәним бу шәһәрдә өмәјим, рәһбәрликдән нәјисә тәләб етмәјә, уммаға һагтым вар. Бәс нә үчүн мәним вә гәләм достларымын һүтугу әлләриндән алынсын? Китаб, журнал, гәзет... кәләм, хијар, картоф, помидор... дејил ахы, онларын сатышына гадаған гојулсун?

Каш мәктәбләримизи савадсызлығдан, әлвердән гуртара биләјдик!

“Сумгајыт” нәшријјаты јарандығы дөрд ил мүддәтиндә онларча китаб нәшр едиб. Үч-дөрдүнү чыхмаг шәртилә галан бүтүн китаблар Сумгајыт јазарларына мәхсусудур (әслиндә бу сәһбәтин биз гардашлара дәхли јохдур. Чүнки бу сәтирләрин мүәллифи тәкчә өз китабларыны дејил, елә гардашларынын китабларыны да шәһәр вә мәктәб китабханаларына, јахын дост вә танышларына гејдсиз-шәртсиз бағышланмышдыр). Ејнилә нәшр етдијимиз дикәр китаблар да пулсуз-парасыз пајланылмышдыр. Анчаг ону да нәзәрә алмаг лазымдыр ки, әксәр гәләм саһибинин гәләмдән, јазы-позудан савајы газанч јери, күвәнч јери, даһа чох чәрәк газанмаг јери јохдур. Доғрудан да, јазычы, шаир, алим илан дејил ки, торпаг јејиб јашасын! Һәлә мән ону демирәм ки, халг өз али тәбәгәјә мәнсуб зијалыларыны горумалы вә јашатмалыдыр (әвәзиндә зијанлыларыны горујур). Әкәр буну Гур’ани-Кәрим, сонунчу Пејгәмбәримиз Мәһәммәд Әлејһиссәлам да дејирсә, демәли, биз бәндәләр дә бу гануна табе олуб әмәл етмәли вә ону гејдсиз-шәртсиз јеринә јетирмәлијик!

Көрүн бизим тәбирәван шаиримиз Микајыл Мүшфиг бир рүбаиндә нечә дә көзәл дејир:

*Дағыдын дүнјанын саран-сисләри,
Бу мүхәннәсләри, бу иблисләри!
Вурушуб, дөјүшмәк заманыдыр бу,
Еј инсан гәлбинин мүһәндисләри!*

Бәли, инсан гәлбинин мүһәндисләринә сојуг, өкеј мүнасибәт бәсләмәк јарамаз! Бунун чәзасыны өлкә, халг, Вәтән чәкир вә бундан сонра да чәкәчәк!

Бу сәтирләри јазаркән бир дә Азәрбајчан мәтбуатынын тарихини јараданлар - һәсән бәј Зәрдабинин, Мәһәммәд Һадинин, Чәлил Мәммәдгулузадәнин ағыр күн-күзәранларыны хатырладым. Бәдбәхт талели Мәһәммәд Һади ачындан өлмәмәк үчүн әлјазмаларыны, һәсән бәј Зәрдаби милләтин маарифләнмәси үчүн “Әкинчи” гәзетини, Мирзә Чәлил исә халгыны гәфләрәт вә чәһаләт јухусундан ојатмаг үчүн “Молла Нәсрәддин” журналыны сатмышдыр. Бәлкә онлар бизим мүасирләримиз олсајдылар...

Мән, әлбәттә Сумгајытда јашајыб-јарадан гәләм саһибләримиз јухарыда адлары чәкилән сәләфләримизлә мүгајисә етмәк истәмирәм. Мәрһум шаиримиз Һүсәјн Ариф демишкән: “Ананын өз јери, јарын өз јери”. Лакин Офелја Бабајева, Сабир Сарван, Хасәј Чәһанкиров, Әшрәф Вејсәлли, Рафиг Јусифоғлу, Әвәз Маһмуд Ләләдаг, Фәјзи Мустафајев, Мир Сабир, Зирәддин Гафарлы, Мәммәд Намаз, Ибраһим Илјаслы, Сабир Јусифоғлу, Әјјуб Гијас, Тофиг Мәммәд, Асиф Асиман, Рәфигә Шәмс, Галиб Әһмәдов, Афтандил Ағбаба, Аслан Абдуллајев... китабларыны һарада вә нечә сатсынлар?!

Әкәр ону да хатырлатсаг ки, бу китаблар 500 нүсхәдән артыг тиражла нәшр олунмур, онун да јүз-јүз әлли нүсхәси гоһум-әграбаја, дост-таныша сонра беш мүәллим, он мин маариф ишчиси, 60 мин шакирд-тәләбә континкенти олан Сумгајыт тәһсил системинә чәтин ишдир ки?!

Әслиндә һәр мәктәбә он-он беш китаб анчаг дүшәчәк. Ону да нәзәрә алсаг ки, һәр синифдә беш-он имканлы шакирд вар, онлар бәјүк мәгнунијјәтлә бу китаблары аларларса, нијә буна бир кимсә мане олмалыдыр? Әкәр бу “чәтин мәсәлә” мәктәб-мүәллим вә јахуд мүәлиф арасында раһат һәлл олунурса, тәһсил назирлији нәјә көрә нараһатлыг һисси кечирмәлидир?

Бу гејдләримиз јазан күндә гәләм достум, исте’дадлы шаир, алим, “Көјәрчин” журналынын баш редактору Рафиг Јусифоғлунун сон ајлар кечирдији нараһатчылыг вә никаранчылыг анларыны унуда билмирәм. О, “Көјәрчин” журналынын чыхмасы үчүн һансы чәтинликләрлә үз-үзә кәлмир? Каһ шәһәр ичра һакимијјәти, каһ тәһсил шә’бәси бир гадага гојур, каһ да мәктәб директору илә үз-көз олур. Нәјләсин Рафиг Јусифоғлу! Журнал нәшр олунмалы, јајылмалы, сатылмалыдыр. Кәрәк тәһсил назирлији, тәһсил шә’бәләри ону да нәзәрә алсынлар ки, “Көјәрчин” ресубликада балаларымыз үчүн илк латын графикасы илә нәшр олунан мәчмуәдир. Әкәр онлар “Көјәрчин”ин ишыг үзү көрмәсинә вә јајылмасына көмәк етмирләрсә, гајыг көстәрмирләрсә, бары данышмасынлар!

Мисир Мәрданов Азәрбајчан телевизијасы илә чыхышынын бириндә гејд едиб китаб мағазалары вар, гој јазычылар китабларыны бу мағазаларда да сатсынлар.

Һәгигәт вар бу сөз-сөһбәтдә. Лакин Мисир мүәллим мәкәр билмир ки, инди китаб мағазаларына, китабханалара кәлән јохдур? Кәрәк һансы алим, шаир, зијалы, назир, мүәллим... сон ики-үч илдә бир китаб мағазасынын гапысыны ачыб вә хошуна кәлән бир нечә китаб алыб?! Ач гылынча чапан кими, инди һамы бир тикә чәрәк газанмаг барәдә дүшүнүр. Чәрәк “атлы”, милләт әлијалын, пијада, она чата билirmi?!

Ону да нәзәрә алмаг лазымдыр ки, китаб мағазалары тәкчә Сумгајыт јазарлары үчүн дејил, ејни заманда бүтүн гәләм саһибләринин, һәр бир зијалынын јолу бу елм, маариф, мәдәнијјәт свиндән, билик мә’бәдиндән башланмалыдыр.

Әфсуслар олсун ки, бу күн белә дејил.

Јенә бир һашијә чыхмаг истәјирәм. Дөрд-беш илин сөһбәтидир. Бир күн кичик оғлум Савалан мөндән сорушду ки, дәдә, инди јаздыгларына гононар алырсанмы?

Чаваб вердим ки, јох, алмырам. Оғлум мәнә нә чаваб версә јахшыдыр?

- А киши, бәс нијә өзүнә јазығын кәлмир?!

Чаваб верә билмәдим. Версәјдим дә јеринә дүшмәзди, јапышмазды. Чүнки оғлумла ојнадығым шаһматда мат галмышдым. Бир дә ахы, удузан адамын дили гыса олур? Дүшүнүрәм ки, “јазыг” тәк мән дејиләм. Көрүн ресубликамызда мәним кими нә гәдәр “јазыг” вар?!

Онсуз да биз гәләм саһибләринин дөрд-сәри бәјүкдүр; гононарсыз гәзетләр бураһырыг, китаблар нәшр едирик, әмәк һагты да алмырыг, бары бизә үрәк ағрысы бағышламасынлар?! Һеч олмасса алдығымыз әмәк һагты илә башымызы гатырыг, бирдән һамымыз бу иш-күчдән әл чәксәк, онда бу ишсизләр өлкәсиндә бирдән-бирә нә гәдәр адам ишсиз-күчсүз галар?! Белә һалда бу “орду” гаршысында таб кәтирмәк асанд олмас ахы!

Полемид гејдләримә биләрәкдән белә бир сәрләвһә сечмишәм: “Ганун һамы үчүндүр”. Јә’ни әкәр бу ганун доғрудан да һамы үчүн ејнидирсә, ону мүзакирә етмәјә вә јахуд һәр һансы маддәсинә дүзәлиш апармаг гејри-мүмкүндүр. Шүбһәсиз, әкәр буна еһтијач варса, јенә бу мәсәлә ганун чәрчивәсиндә һәлл олунмалыдыр. Буну тәкрат-тәкрат демәјә адәт еләсәк дә - “Ганун шаһдыр, шаһ ганун дејил!” - јенә бу сөз-сөһбәтин Азәрбајчанымыза, башбиләнләримизә дәхли јохдур.

Женә орта мәктәбдә охуругум, елә о вахтдан да бејнимә һәкк олу-
нан Мисир Вагифин "Бах" рәдифли топмасындан бир бејли хатыр-
ламаг истәјирәм: *Бир иҗерин әлифбасында*

*Ваиз бизә охур шә'ри-Мустафа,
Һарама мүртәһим олмајын әсла.
Өзү лүм-лүм удур, батиндә әмма,
Заһирдә дедији мә'наја бир бах.*

Бәли, кәрәк өзүн јемәјәсән, өзүн о иши көрмәјәсән, сонра да
ону кимсә гадаған едә биләсән. Бу, ән дүзкүн јолдур!

Ејни заманда фикирләширәм ки, хошбәхтдир о халг, о чөмијјәт
ки, онун сағлам вә күчлү јашајан вә јашадан ганунлары вар. Јохса
бизим ганунлар кими?!

Бизим ганунларын чоху санки шакирд күндәлијиди вә јахуд ор-
та мәктәб шакирдинин әдәбијјатдан јаздығы инша јаздыр. Һәр
мүәллим бир имза атыр, әлавәләр едир, дүзәлишләр апарыр. Белә
ганун олмаз ахы! Әслиндә чөмијјәт, халг нечәдирсә, онун ганунла-
ры да о чүрдүр. Јә'ни онлар бир-биринә охшајыр, бир-бирини та-
мамлајырлар, ријази диллә десәк, бир-биријлә мүтәнасибдиләр.

Ганун тәмиз, саф мајаја бәнзәјир. Әкәр бу маја бир аз туршдур-
са вә јахуд ачыдырса, онда о бир чимдик маја бир табаг, бир тән-
дир чөрәјин, бир газан сүдүн дә тамыны вә рәнкини дејишә биләр!

Мисир Мәрдановун "гадаған" әмрин охујанда көзләримә инана
билмәдим. Инандығым бир шеј варды ки, онсуз да биз гәләм саһиб-
ләринин үзүнә бағланан мәктәбләр бундан сонра даһа мөһкәм бағ-
ланацаг. Чүнки һәлә бу "мәшһур" әмр верилмәздән әввәл нәшриј-
јатын чапдан бурахдығы бир нечә китабы сатмаг истәмишдик. Бөјүк
чәтинликлә дә олса "Сумгајыт гурбанлары", "Он беш гардашын на-
ғылы" (һәрәсиндән јүз нүсхә) китабларынын сатышыны тәшкил едә
билдик. Бахмајараг ки, бу китаблар Сумгајыт мәктәбләринә лазым-
дыр, шакирдләр бу китаблардан вәтәнпәрвәрлик, мә'нәвијјат, гәһ-
рәманлыг, тәрбијә дәрсләрини алачаглар.

"Сумгајыт гурбанлары" һәлә һеч кимин мүрачиәт етмәдији бир
мөвзуја - 1988- чи ил Сумгајытда баш верән гырғына һәср олунуб.
Китабда илк дөфә Сумгајыт фаһиәсиндә һәлак оланлар барәдә сөһ-
бәт ачылыр, бу һадисәләри доғуран сәбәб вә мөгамлар ачыгланыр.

"Он беш гардашын нағылы" да һәмчинин. Бурада Гарабағ дөјүш-
ләриндә гәһрәманчасына шәһид олан он беш һәмјерлимизин дөјүш
јолу вә онларын ачы тәлеји гәләмә алынмышдыр.

Әсл һикмәт бохчасы, мә'рифәт, мәдәнијјәт вә тәрбијә очағы са-
јыла билән бир китабымыз (Имам Чәфәр Садиг - "Ја Әли" Мөһәм-
мәд Пејгәмбәрин вәсијјәти) исә һеч бир мәктәбә јол тапа билмәди.
Сәбәб дә бу олду ки, куја бу китаб динин тәблиғинә хидмәт едир.

Үзүмүзә бағланан тәкчә мәктәбләр дејил, елә гапы-бачасы чох-
дан бағланан сәнајә мүәссисәләринин дә гапыларыны ачмаг гејри-
мүмкүндүр. Бунун бир нечә сәбәби вар. Ән башлычы сәбәб исә...

Биз "гапы-бачасы чохдан бағланан" ифадәсини елә-белә ишләт-
мәдик. Һеч кимдән кизли дејил, бу күн тәкчә фабрик-заводларын
јох, ејни заманда бүтүн сәнајә мүәссисәләри, әксәр идарә вә тәш-
килатлары бағланмыш, һәтта әксәријјәтинин гапысындан асылан
ғыфыллар белә чохдан пас атмышдыр. Лакин сәһәр гапылары ачы-
лан вә ахшам бағланан идарәләр дә вар. Вә нә гәдәр ки, бу чүр 10-
15 фаиз ишләјән мүәссисәләр вар, демәли, азачыг да олса, шәһәр
нәфәс алыр вә јашајыр. Һәмин бу јазыг идарә вә тәшкилатларын
мәзлүм, јазыг рәһбәрләри јухары тәшкилатлардан бағлама-бағлама
алдыглары китаб, мөчмүә вә журналлары сатмагдан зинһара кәлиб-
ләр. Онларын бу вәзијјәтини көрдүкдә доғрудан да адамын маты-му-
ту гурујур вә онлар үчүн үрәк ағрысы кечирирсән. Елә бил бу бој-
да сәнајә шәһәрини бир груп тајфа, мафија биләрәкдән белә кар,
кор, лал едиб ки, ону ири бир тичарәт мәркәзинә чевириб өз мөг-
сәдләри үчүн истифадә етсинләр. Чәтинлик чәкирәм дејәм ки, сон
дөрд-беш илдә шәһәр тәшкилаларына Москвада нәшр едилән нечә
гәзет вә журналы зорла "једиздирибләр". Билирәм, бу дөфә охучу
мөнә "Нәјә көрә?" суалыны вермәјәчәк. Чүнки һамы Москва
нәшрләринин бу чүр кениш әл-гол "ачдығыны" билир. Онлар каһ
республикамызын президенти һејдәр Әлијевә, каһ Зәрифә ханым
Әлијеваја, каһ академик Чалал Әлијевә, каһ да Илһам Әлијевә ма-
териаллар һәср етмиш вә беләликлә Москва нәшрләри демәк олар
ки, Азәрбајчанын күндәлијиндән дүшмүр. Әслиндә мән буну јахшы
һал һесаб едирәм. Севинәрәм ки, республикамыз бүтүн харичи
мәтбуатда бу чүр тәмсил олунсун.

Әлбәттә, бу, өзлүјүндә пис һадисә дејил. Бәс нә үчүн јатныз
Әлијевләр айләси? Елә она көрә дә бу факты о гәдәр дә бөјүк кү-
наһ сајмырам. Нә олар, гој Москва нәшрләринин вә бу материалла-
ры тәшкил едән журналистләр дә јашасынлар. Бәс академик Зәри-
фә ханым Әлијеванын көзәл тәртибатла, нәфис шәкилләрлә бура-
хылмыш китабы илә нијә алвер етсинләр? Нә үчүн Зәрифә Әзиз гы-
зы кими бир мөләксима ханымын руһуну инчидирләр? Ахы, бу күн
нә Зәрифә ханымын, нә онун гәбринин, нә дә айләсинин о китабын

сатылмасындан алынан пула ештијачы јохдур. Бәс бу пуллар һара кедир?!

Шүбһәсиз, нәјисә алыб-сатмаг күнаһ дејил. Күнаһ одур ки, вур тут әлли мин, алтмыш мин әмәк һаггы алан һәким о китабы гырх мин, әлли мин маната нечә алсын. Нечә поликлиникада, хәстәханада бу ачыначаглы мәнзәрәнин шаһиди олмушам, һәммин китаблар баш һәкимләрә хүсуси сижәһи илә пайланылыб вә пулуну да “динмә, вер!” үсулу илә алыблар. Доғрусу, бу мәним үрәјими ағрыдыр.

Нечә илдир һејдәр Әлијевин мә’рузә, нитг вә чыхышларындан ибарәт чохчилдликләр дә идарә вә мүәссисәләрдә од гижмәтинә сатылыр. Ахы, нијә белә едирләр? Бары ону елә гижмәтә сатсынлар ки, алан шәхс сәсини чыхармасын.

Хејр, елә етмирләр! Елә бил биләрәкдән белә едирләр ки, онсуз да һакимијјәтдән наразы галан халгын наразылығы даһа да артсын. Билмирәм, бәлкә онлар бу наразылыглардан да нәсә газанырлар?!

Мәнә елә кәлир ки, бу күн һејдәр Әлијевин ады илә республикада чох бөјүк алвер кедир. Онун шәнинә даһа кимләр сөз демир, ону кимләр тә’рифләмир?! Санки “Ким һејдәр Әлијев и даһа чох тә’рифләјәр?” девизи үмүреспублика алтында јарышы кедир. Өзү дә бу јарышын иштиракчылары кимләр олса јахшыдыр?

Ады, фамили һеч бир китаб-дәфтәрдә олмајан адамлар! Бир һәвәскаг гәләм саһибләри-шаир, насир вә журналистләр, һәвәскаг бәстәкарлар, һәвәскаг рәссамлар вә с. Ахы, һејдәр Әлијев һәвәскаг шәхс дејил, дүнја шөһрәтли шәхсијјәтдир! Сиз дејин, мәкәр һ. Әлијевин бу учуз, дузсуз, сөнүк тә’рифләрә, боғаздан јухары ибарәли, бәр-бәзәкли, бојат сөзләрә ештијачы вар?!

Әсла јохдур! Чүнки һ. Әлијев бүтүн нөгсан вә күнаһлары илә елә бир зирвәдә дајаныб ки, бир дә о зирвәјә кимин нә вахт галха чағы мә’лум дејил. Она көрә дә кәлин һамылыгла гарталлара мәхсус зирвәни гарға вә гузгунлардан, бајгуш вә сәрчәләрдән горујаг. Зирвә анчаг зирвәләрә лајиг оғуллар үчүндүр!

Ејни заманда чох истәрдим ки, һејдәр Әлијевин сечилмиш әсәрләри, онун зәнкин вә әһатәли һәјат вә фәалијјәтиндән бәһс едән бүтүн китаблар вә фотоалбомлар китабханалара пулсуз-парасыз пайланылсын. Белә олан шәкилдә мәктәблиләр, кәнчләр, јашлы нәсил онлардан даһа кениш истифадә едәчәкләр. Мүәссисә рәһбәрләринә әмрлә сатылан бағлама-бағлама китаблар исә онларын кабинетләриндән кәнара чыхмыр вә орада киф атыб галыр.

Мәним бу гејдләрим әлбәттә, јени кәшф дејил. Әкәр һејдәр Әлијевин командасы вә команданын әтрафындакы чиновникләр,

мә’мурлар онун дедикләрини, сәрәнчам вә фәрманларындан ирәли кәлән мүддәалары јеринә јетирсәјдиләр вә јахуд онун “гылынчындан” горхсајдылар, өлкә бу күнә галмазды ки? Доғрудан да гәрибәдир; нә үчүн һ. Әлијевин кәстәришләринә әмәл етмәјән, гәбул етдији гәрарлары јеринә јетирмәјәнләрә онун китаблары верилсин? Ахы, бу китаблар да һәммин сәнәд, чыхыш вә нитгләрдән ибарәтдир. Әкәр онлар бәр-бәзәкли салонларда Президентин нитгләрини динләјир, лакин ону јеринә јетирмирләрсә, ајдын мәсәләдир, китаблары нәинки охумајачаглар, һеч сәһифәләмәзләр дә! Демәли, һ. Әлијевин дедикләрини јеринә јетирәнләр тамам ајры адамлардыр, она көрә дә о китаблары һәммин ичрачылара, ишкәрәнләрә вермәк, бәлкә дә пулсуз-парасыз бағышламаг лазымдыр. Мәнчә һ. Әлијевин дә бу чүр зорла јығылан пула ештијачы јохдур. Аллаһ еләмәмиш, лап ештијачы олса да, ону бир тәшкилатдан, бир кимсәдән уммаз. Халгымызын көзәл мәсәли вар: чөрәји вер чөрәкчијә, бирин дә үстәлик.

Јери кәлмишкән ону да гејд едим ки, тәкчә һ. Әлијевин сечилмиш әсәрләринин чохчилддији баһа гижмәтә сатылмыр, үмүмијјәтлә, өлкә башчысына һәср олунмуш һәр һансы бир мәчмуә вә китаба елә гижмәтләр гојулур, адамын лап маты-муту гурујур. Белә китаблардан бирини дә етән ил Сумгајыт Шөһәр Ичра һакимијјәтинин бөјүк мәсләһәтчиси Бәхшејиш Әләмшаһов оғлу Низами Бәхшејиш оғлу илә биркә бурахыб (“Фикирләрин вәһдәти” - “Азәрбајҗан енциклопедијасы” Нәшријјат Полиграфија бирлији). Бу, әл бојда китабын Сумгајытда кирмәдији, ачмадығы гапы јохдур. һәрәсиндән дә нә аз, нә чох, отуз мин манат нәғд алыныб. Сөһбәт әлбәттә, китабын отуз вә јахуд гырх минә сатылмасындан кетмир. һалал хошлары олсун. Сөһбәт ондан кедир ки, Бәхшејиш Әләмшаһов мүәллиф дејил, тәртибчидир вә о, садәчә олараг һ. Әлијев һагтында дејилән фикирләри топлајыб. Бәс о, ағзындан “сүд гохусу” кәлән оғлуну нијә икинчи мүәллиф кими вериб?

Бунунла үрәји сојумајан Б. Әләмшаһов китабын архасында тәрчүмеји-һалыны вә шәклини вермәји дә унутмајыб.

Валлаһ күлмәлидир!

Мән бу кәламлары хырдаламаг фикриндән узағам, лакин һачанса, кимсә онлары хырдалајачаг вә кениш тәһлил едәчәк. Бурда мәни дүшүндүрән башга бир мәсәләдир. Б. Әләмшаһов мүәллифдир, о, чох шеј топлаја вә јаза биләр. Бәс китаба өн сөз јазан Емләр Академијасынын президенти, Милли Мәчлисин депутаты Фәрәмәз Мағсудов, китабын редактору, профессор Низами Худијев, бурахы-

лыша мæ'сул Шакир Абушов һара бахырдылар? Онлар нә үчүн Һ. Әлијевин шәкли илә Б. Әләмшаһовун шәклинин јанашы кетмәсинә разылыг верибләр? Бу, санки чох азды, Һ. Әлијев һагтында һәлә һеч бир мүдриг кәламла таныш олмамыш китабын илк сәһифәсиндә аз гала епиграф әвәзинә верилән Б. Әләмшаһовла Н. Бәхшејиш оғлунун “кәламы” диггәти чәлб едир.

Сиз дејин, әкәр бунлар Һ. Әлијевин шәхсијјәтинә һөрмәтсизлик дејилсә, бәс нәдир?!

Башга бир китаб - “Тале улдузлу”, (“Кәнчлик” нәшријјаты - 1998) да “Фикирләрин вәһдәти”ндән кери галмыр. Дүздүр, бурда һөвәскар шаирләрлә јанашы пешәкар гәләм саһибләринин дә Һ. Әлијевә һәср олунмуш ше'рләри верилиб вә бу ше'рләр китаба адсан, һөрмәт кәтирир. Лакин “Азәрбајчанын танынмыш адамлары һејдәр Әлијев һагтында” бөлмәси бәрбад һалдадыр. Кәрәсән китабы тәртиб вә нәшр едән Дағлар Сәфәров белә мæ'сулијјәтли ишдә нијә мæ'улијјәтсизлик кәстәриб? Вә чох гәрибәдир ки, бу китаба да јенә өн сөзү Азәрбајчан ЕА-нын президенти, Милли Мәчлисин депутаты Ф. Мағсудов јазыб. Јә'ни доғруданмы Фәрәмәз мүәллимин Елмләр Академијасында, Милли Мәчлисдә кәрмәјә иш-күчү јохдур вә она кәрә дә китаблара бојат, чиј өн сөз јазмагла мәшғулдур?!

Бу, әлбәттә, онун өз ишидир. Бизи нараһат едән исә одур ки, бу китаб да идарә, тәшкилат вә мәктәпләрдә күч-бәла илә отуз-гырх мин маната сатылып. Вә һеч ким дә бу пулу өз хошу илә вермир.

Гәләм достум, адлы-санлы шаир вә публисист Мәммәд Аслан шәриәт, исламијјәт вә Түркијә әдәбијјатындан бир нечә китаб тәртиб етмиш вә онлары Азәрбајчан охучусунун өһдәсинә вермишдир. Беш мин нүсхә илә чап олунан һәмин китаблар тәкчә дост-танышлар, әдәбијјат биличиләринә, дин адамларына пулсуз-парасыз пәјланылмыр, ејни заманда али вә орта мәктәб, техникум аудиторијаларына, китабханалара бу чүр сәхавәт вә кенишүрәкликлә һәдијјә едилир. Ән өнәмли чәһәт одур ки, бу китаблар тәртибчинин **“Сатылмасы гүрура, шәрәфә хәләл кәтирәр”** сөзләри илә ачылып.

Онда һаглы бир суал ортаја чыхыр: әкәр Мәммәд Аслан кими еһтијач ичиндә јашајан, алдыгы гәпик-гурушу анчаг дава-дәрманына чатан бир гәләм саһиб китабларыны пулсуз-парасыз пәјлајырса, бәс нә үчүн һејдәр Әлијевин ады, шәрәф вә ләјагәти илә алвер олунмалы, китаблары өз гијмәтинә јох, нечә дејәрләр, “шапка” илә сатылмалыдыр?! Она кәрә дә чох истәрдим ки, һејдәр Әлијевин бундан сонра нәшр олуначаг бүтүн китабларында **“Сатылмасы гүрура, шәрәфә хәләл кәтирәр”** сөзләри јазылсын. Бу халгын бир

мүгәддәслији олмалыдыр, ја јох? Бары президентин ады, шәрәфи илә алвер олунмасын?!

Бә'зиләри елә баша дүшә биләр ки, һачы Ағәддин Президентлә “күләшир”. Әсла! Чүнки рәһбәр һәмишә, һәр јердә рәһбәрдир, онунла “ојнамаг”, “күләшмәк”, зарафат етмәк гејри-мүмкүндүр. О, јердә Аллаһын елчисидир. Аллаһы севмәк, Аллаһдан горхмаг лазым олдуғу кими, рәһбәри дә севмәк, ондан горхмаг лазымдыр. Әслиндә бу горху севкијә, һөрмәт вә еһтирама чеврилсә, даһа јахшыдыр. Бир дә, әстәғфүруллаһ, төвбә, рәһбәр көјдәки Күнәшдирсә, биз һамымыз јердәки күнәбаханларыг вә кечә-күндүз о Күнәшин башына доланырыг.

Ејни заманда ону да демирәм ки, Һ. Әлијев һагтында јазылан һәр чүр бәдии әсәрләрә, китаблара “гадаға” гојулсун? Билирәм, белә бир әмр вермәк олмаз. Садәчә олараг һәдди ашмаг, инсафы, вичданы итирмәк лазым дејил. Аллаһ-тәала бајғуш үчүн күндә үч гуш көндәрир, бајғуш исә һәр дәфә Рәббимиздән көндәрилән пәјын икисини јејир, бирини бурахыр. Мәкәр инсан оғлу бајғушдан писдир?!

Бәли, Аллаһ-тәала һамынын рузисини дүзкүн бөлүр, лакин... Кәлин тәбиәтин бу сәрт ганунуну, таразлыгыны позмајаг, һагты наһагта сатмајаг. Һәр шеј өз јериндә дурсун; дүз-дүз јериндә, әјри дә әјри јериндә. Гој шор јағ гијмәтинә, јағ шор гијмәтинә сатылмасын. Һәр шејин, һәр кәсин гијмәти, һагты, һүгугу доғру-дүзкүн верилсин.

Бах, мәним демәк истәдијим бу гәдәр. Мәнә чаваб вермәк, мәнимлә полемикаја кирмәк истәјәнләр варса, бујурсунлар. Онлара әввәлчәдән тәшәккүр едир, миннәтдарлыгымы билдирирәм.

Феврал 1999.